

arrest nr. 79.786 van 9 april 1999 wordt verbeterd door  
het arrest 79.788 van 12 april 1999.

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 79.786 van 9 april 1999  
in de zaak A. 83.290/XII-1951.**

In zake : 1. Yilmaz HAMZA,  
2. Yildiz ERDOGEN,  
die woonplaats kiezen bij  
advocaat R. JESPERS,  
kantoor houdende te DEURNE-ANTWERPEN,  
Sint Rochusstraat 59

tegen :

de gemeente GENK.

-----

**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Yilmaz HAMZA en Yildiz ERDOGEN op 6 april 1999 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 31 maart 1999 van de burgemeester van de gemeente GENK waarbij het Turks Cultureel Festival van 10 april 1999 in de Limburghal te Genk niet toegelaten wordt;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partijen de vernietiging vorderen van dezelfde beslissing;

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoekende partijen op 8 april 1999 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de burgemeester van de gemeente GENK van 7 april 1999 waarbij hetzelfde festival niet toegelaten wordt;

Gelet op de beschikking van 6 april 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 april 1999 om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaten R. JESPERS en J. FERMON, die verschijnen voor verzoekers en van adjunct commissaris-inspecteur G. JAMAER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Overwegende dat de verzoekende partijen zich aandienen als leden van het organisatiecomité van het "Turks Cultureel Festival" dat op 10 april 1999 gehouden wordt in de Limburghal te Genk; dat zij hun organisatie voorstellen als een multicultureel feest, dat dit jaar voor de derde keer wordt gehouden en waarop ongeveer 3.000 toeschouwers worden verwacht;

Overwegende dat de burgemeester van de gemeente Genk in een brief van 31 maart 1999 aan de eerste verzoekende partij medegedeeld heeft :

"dat (de) manifestatie in het belang van de openbare orde en veiligheid niet kan toegelaten worden op 10 april a.s.. Ingevolge de huidige en verdere te verwachten ontwikkelingen in het Turks-Koerdische conflict zijn er immers onvoldoende waarborgen opdat de organisatie in veilige omstandigheden zou kunnen plaatsvinden";

Overwegende dat op grond van die mededeling de verzoekende partijen de eerste vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid hebben ingediend;

1.2.1. Overwegende dat de verwerende partij op 7 april 1999 aan de Raad van State -niet aan de verzoekende partijen- een volledig nieuw besluit van de burgemeester, 7 april 1999 gedagtekend, heeft overgemaakt dat in volgende termen gesteld is :

"Onderwerp : Politiebesluit houdende het verbod tot het organiseren van het 'Turks cultureel festival' te Genk in de Limburghal op 10.04.1999

Gelet op de artikelen 133, 134 en 135 van de nieuwe gemeentewet;

Gelet op het schrijven van de gouverneur van Limburg dd. 23.2.1999 waarbij op verzoek van de minister van Binnenlandse Zaken met nadruk gevraagd wordt dat de bijzondere aandacht voor potentiële Turkse, Amerikaanse, Israëlische, Joodse en Griekse belangen zowel van openbare als van privé aard, op hoog niveau wordt gehouden en verhoogd toezicht op de voornoemde potentiële doelwitten met nodige prioriteit wordt uitgevoerd; hierbij verwijst de gouverneur naar de zeer gespannen toestand m.b.t. de zaak Öcalan;

Overwegende dat het gemeentebestuur op 19.11.1998 door de directeur van de Limburghal op de hoogte werd gebracht van een Turks congres of cultureel festival voor een 4.000-tal personen op zaterdag 10.01.1999;

Overwegende dat de politie van Genk op 08.12.1998 aan de organisator bijkomende informatie vroeg m.b.t. dit festival;

Overwegende dat de organisator deze inlichtingen op 19.03.1999 bezorgde aan de politie;

Overwegende dat het aangekondigde 'Turks cultureel festival' op zaterdag 10.04.1999, een grootschalige en internationale manifestatie is;

Overwegende de huidige ontwikkelingen in het Turks-Koerdisch conflict en het nakende proces tegen Öcalan;

Overwegende de recente bomaanslag op 16.02.1999 te Genk tegen het Koerdisch centrum;

Overwegende dat MED-TV naar aanleiding van het Turks-Koerdisch conflict uit de ether werd gehaald;

Overwegende dat de aangekondigde manifestatie kan leiden tot zeer ernstige wanordelijkheden en een reëel en ernstig gevaar is voor de openbare rust, gelet op de belangrijke aanwezigheid van Turken en Koerden in de gemeente Genk;

Overwegende dat een der inrichters (Istanbullu Ahmet) dezelfde is als deze die op 09.11.1997 in extremis een manifestatie organiseerde in de Limburghal in Genk om reden dat de manifestatie op 08.11.1997 in Duitsland werd verboden, omdat ze beschouwd werd als een propagandamanifestatie van de DHKP-C, zijnde een extreem linkse revolutionaire organisatie die in Duitsland verboden is, hetgeen blijkt uit documenten van het Bundeskriminalamt en de Grenzschutzdirektion;

Overwegende dat een gelijkaardige manifestatie op 21.03.1998 in de Limburghal, ingericht door dezelfde organisatoren, wel degelijk een politiek getinte organisatie was zoals blijkt uit een publicatie in Solidair van 04.03.1998 en een faxbericht van de Algemene Rijkspolitie van 18.03.1998;

Overwegende dat volgens inlichtingen van de plaatselijke politie en de Staatsveiligheid het aantal deelnemers aan dit festival in het verleden hoofzakelijk bestond uit Turken woonachtig in Duitsland en slechts in beperkt mate uit Turken woonachtig in België en in Nederland;

Overwegende dat ingevolge de huidige en te verwachten ontwikkelingen in het Turks-Koerdisch conflict er onvoldoende waarborgen zijn opdat de organisatie in veilige omstandigheden zou kunnen plaatsvinden;

Gelet op ingewonnen informatie bij de Staatsveiligheid m.b.t. de politieke oogmerken van deze culturele manifestatie;

Gezien de burgemeester een openbare vergadering mag verbieden indien de openbare orde, rust en veiligheid wordt bedreigd (cf. de gemeentewet en het 'Overzicht van het Belgisch grondwettelijk recht', Mast en Dujardin; Vragen en Antwoorden - Kamer, vraag nr. 16 van 4 maart 1988 en vraag nr. 489 van 16 mei 1990), hetgeen blijkt uit bovenvermelde gegevens;

Gezien in casu geen gewag kan worden gemaakt van disproportionaliteit vermits ten aanzien van onderhavig veiligheidsrisico slecht één maatregel kan getroffen worden, namelijk het verbod tot het houden van deze manifestatie;

Overwegende dat een verbodsmaatregel terzake afgestemd is op de tijdelijke en lokale behoeften van de ordehandhaving, gelet op de situatie in Genk (grote aanwezigheid van Turken en Koerden) en de actuele Öcalan-zaak;

Overwegende dat derhalve buitengewone omstandigheden deze politionele maatregelen verantwoorden;

Gezien de eerstvolgende gemeenteraad pas op 22.04.1999 plaatsvindt;

**BESLUIT**

**Artikel 1**

Het 'Turks cultureel festival' georganiseerd op 10.04.1999 in de Limburghal, wordt verboden; dit verbod geldt voor alle openbare plaatsen op het grondgebied van de gemeente Genk;

## Artikel 2

Onderhavige beslissing zal onverwijld worden betekend aan de directie van de Limburghal, en aan de organisatoren van het Turks cultureel festival, met name Hamza Yilmaz en Istanbulu Ahmet;

## Artikel 3

Afschrift van onderhavig besluit wordt onmiddellijk overgemaakt aan de Provinciegouverneur";

1.2.2. Overwegende dat, dienaangaande om uitleg gevraagd, de verwerende partij ter terechtzitting uiteenzet dat het besluit van 31 maart 1999 opgegaan is in het nieuwe besluit dat de burgemeester op 7 april 1999 genomen heeft; dat daaruit volgt dat het eerste bestreden besluit geen eigen rechtsgevolgen meer heeft of kan verkrijgen en dat, op zich bezien, de door de verzoekende partijen op 6 april 1999 ingediende vordering geen voorwerp meer heeft; dat het teloorgaan van dat voorwerp wel aan de eigen daad van de verwerende partij te wijten is, zodat zij zal moeten instaan voor de betaling van de kosten;

1.2.3. Overwegende dat de raadsheren van de verzoekende partijen ter terechtzitting betogen dat het nieuwe besluit van 7 april 1999 van de burgemeester hen slechts onmiddellijk voor de openbare terechtzitting medegedeeld is en dat zij zich afvragen of dat nieuwe besluit er hen niet zal moeten toe aanzetten een nieuwe vordering bij hoogdringendheid in te dienen, ditmaal gericht tegen dat nieuwe besluit; dat, mede gelet op de vaststaande uiterste hoogdringendheid van de zaak en met name de vaststelling dat -en zulks door het uitsluitend optreden van de verwerende partij- elke vordering van verzoeker doelloos dreigt te worden wanneer zij niet tot een uitspraak kan leiden vóór 10 april 1999, de Raad van State de verzoekende partijen, door de schorsing van de openbare terechtzitting, in de mogelijkheid heeft gesteld de beslissing van 7 april 1999 in ogenschouw te nemen; dat de verzoekende partijen de schorsing te baat hebben genomen om een nieuw verzoekschrift in te dienen;

Overwegende dat die uitzonderlijke handelwijze in dit bijzonder geval verantwoord wordt door de vaststelling dat de verwerende partij alleen verantwoordelijk is voor de evolutie in de rechtsgang, dat zij het administratief dossier dat met het besluit van 7 april 1999 verbonden is aan de Raad van State overhandigt en dat zij het besluit van 7 april 1999 zelf beschouwt als de eindbeslissing in een dossier waarvan het besluit van de burgemeester van 31 maart 1999, naar thans blijkt, de eerste stap is geweest waarop de burgemeester, na kennisname van het verzoekschrift dat bij de Raad van State was ingediend, voortgebouwd heeft om meer bepaald zijn oorspronkelijk verbod met een ruimere argumentatie in rechte en in feite te onderbouwen; dat, in acht genomen het feit dat de verwerende partij de gelegenheid heeft gekregen om ter terechtzitting op grond van het dossier dat zijzelf heeft samengesteld de argumentatie van de verzoekende partijen te weerleggen, de rechten van de verdediging van de verwerende partij ook niet worden miskend door de oorspronkelijke vordering en de daarbij aansluitende aanvullende vordering van 8 april 1999, in éénzelfde proceduregang, te betrekken op de eindbeslissing van de burgemeester van 7 april 1999; dat met dat doel de beide vorderingen gezamenlijk worden behandeld;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat in het onderhavige geval de verzoekende partijen zich aanmelden als "organisatoren van het Turks Cultureel Festival" en dat zij het bewijs voorleggen dat zij materiële en financiële engagements hebben aangegaan voor het festival van 10 april 1999; dat zij eveneens het bewijs voorleggen dat zij reeds geruime tijd, sinds 19 november 1998, over de toelating beschikken om de bijeenkomst in de Limburghal te houden en dat zij sindsdien publiciteit hebben gevoerd, terwijl de verwerende partij reeds begin december 1998 op de hoogte was van de organisatie; dat in die omstandigheden het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de twee verzoekende partijen wordt aanvaard; dat ook over de hoogdringendheid van de zaak moeilijk kan geredetwist worden, aangezien het bestreden verbod betrekking heeft op een manifestatie gepland op 10 april 1999;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in hun eerste vordering, gericht tegen de sub 1.1. vermelde beslissing van de burgemeester, onder meer aanvoeren dat die beslissing geen rechtsgrond vermeldt en dat, in zoverre de rechtsgrond ervan artikel 134, § 1, van de nieuwe gemeentewet zou kunnen zijn, er geen bewijs voorgelegd wordt dat de in die bepaling gestelde eisen, waarvan het optreden van de burgemeester afhankelijk is, vervuld zijn aangezien er te dezen geen sprake is van oproer of ernstige verstoring van de openbare rust of een andere onvoorziene gebeurtenis en aangezien er geen onmiddellijk optreden vereist is; dat zij in die eerste vordering ook aanvoeren dat het bestreden verbod "duidelijk disproportioneel" is met de opgegeven motivering omdat het opgelegde verbod buiten verhouding staat met de ermee te keren kwaal in die zin dat het verbod niet in verhouding staat met de "mogelijke veiligheidsrisico's die het zou meebrengen" en dat geen enkel argument wordt aangevoerd waarom de beschikbare middelen van ordehandhaving niet zouden volstaan om de orde en veiligheid te verzekeren;

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun tweede verzoekschrift, gericht tegen het verder uitgewerkte besluit van 7 april 1999 van de burgemeester, de miskenning van de artikelen 133, 134 en 135 van de nieuwe gemeentewet aanvoeren alsmede de miskenning van de door artikel 119 van de nieuwe gemeentewet aan de gemeenteraad voorbehouden bevoegdheden doordat het besluit van de burgemeester verwijst naar de artikel 133, 134 en 135 van de nieuwe gemeentewet terwijl de artikelen 133 en 134 "verschillende soorten bevoegdheden van de burgemeester (regelen)" bij zoverre dat het niet duidelijk is op grond van welk van de twee rechtsgronden het bestreden verbod gesteund is hoewel zulks nochtans van belang is omdat artikel 134 aan de burgemeester slechts toelaat onder de daar genoemde bijzondere omstandigheden van de daar vermelde bevoegdheid gebruik te maken -bijzondere omstandigheden die te dezen niet aanwezig zijn want indien er enkele maanden terug in de gemeente commotie bestond naar aanleiding van de arrestatie van Ocalan, dan is sindsdien de rust in de gemeente teruggekeerd; reeds in november 1998 wist de Genkse politie dat het cultureel festival, voor het derde jaar op rij, zou gehouden worden, zij beschikte ook over de nodige informatie om, indien er regelend moest opgetreden worden, zulks door de gemeenteraad te laten doen hetzij op de laatst gehouden gemeenteraad van 18 maart 1999 hetzij op een extra-gemeenteraad-; dat zij daar, ook nu, ondergeschikt aan toevoegen dat er een onevenredigheid bestaat tussen de maatregel en de bedreiging van de openbare orde en rust die de bestreden beslissing wil keren omdat "uit de stukken geen enkele aanduiding (blijkt) van de realiteit van mogelijke problemen van ordeverstoring", omdat het geplande festival niet te vereenzelvigen is met "het Turks-Koerdisch conflict en het proces tegen Ocalan", omdat de burgemeester "de nodige middelen voor de ordehandhaving ter beschikking (heeft)" en omdat het opgelegde verbod om in een gesloten plaats een vergade-

ring te houden tot meer onrust aanleiding kan geven zodat de remedie erger is dan de kwaal;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij ter terechtzitting geen uitsluitsel gegeven heeft over de vraag of het bestreden besluit van 7 april 1999 als een reglement, genomen krachtens artikel 134 van de nieuwe gemeentewet, moet gelezen worden dan wel als een individuele politiemaatregel waarbij de burgemeester, optredend overeenkomstig artikel 133 van de nieuwe gemeentewet, als de enige in de gemeente bevoegde overheid om de algemene politiewetten in individuele gevallen toe te passen, de manifestatie van de verzoekende partijen verbiedt; dat zij stelt zich in dat verband te gedragen naar de wijsheid van de Raad van State; dat zij betoogt dat de bijzondere situatie van de gemeente Genk, waar veel Turken en Koerden wonen, er aanleiding toe is dat de gemeenteoverheid bijzonder alert moet zijn voor aangelegenheden waarin de "actuele Öcalan-zaak" ter sprake kan komen, en dat die vrees voor ongeregeldeheden in de motivering van het besluit verwoord is;

2.2.3.1. Overwegende dat artikel 133, tweede lid, en 134, § 1, van de nieuwe gemeentewet, ook al is in beide gevallen de burgemeester als de ter zake bevoegde overheid aangewezen, elk een eigen aard en finaliteit hebben; dat de burgemeester in artikel 133 de bevoegdheid vindt om eigener gezag in bepaalde concrete gevallen maatregelen te nemen om ordeverstoring tegen te gaan; dat de burgemeester in artikel 134, § 1, daarentegen de bevoegdheid vindt om in de plaats van de gemeenteraad en totdat die gemeenteraad zelf kan optreden bij verordening een algemene regeling in te stellen; dat de uitoefening van laatstgenoemde bevoegdheid, als uitzondering op de algemene regel dat de gemeenteraad de reglementen uitvaardigt, afhankelijk is van het bestaan van stricte voorwaarden waarvan de burgemeester het bewijs moet leveren en waarvan de belangrijkste is de aanwezigheid van een ordeverstoring element of een

onvoorziene gebeurtenis waartegen zo snel opgetreden moet worden dat de zaak niet aan de gemeenteraad kan voorgelegd worden; dat, gelet op het gans verschillend karakter van de mogelijkheden die de artikelen 133 en 134 bieden, een besluit van de burgemeester in rechte onmogelijk, zoals het bestreden besluit doet, tegelijkertijd een grondslag kan vinden in artikel 133, tweede lid, en in artikel 134, §1, van de nieuwe gemeentewet; dat trouwens de burgemeester bij de afweging van de meest aangewezen maatregel om de openbare orde, rust en veiligheid te verzekeren ook geen vrije keuze heeft om toepassing te maken van hetzij artikel 134 hetzij artikel 135 van de nieuwe gemeentewet in die zin dat die keuze afhankelijk moet zijn van de afweging of de zich concreet aandienende situatie van ordeverstoring niet afdoende kan gekeerd worden door een individuele maatregel en dat het ruimer, meer algemeen, optreden van de gemeenteraad -en voorlopig van de burgemeester- slechts gerechtvaardigd is wanneer het te verwachten is dat een individuele maatregel niet zal volstaan;

Overwegende dat de verschillende overwegingen die in het bestreden besluit zijn opgenomen niet toelaten uit te maken of de burgemeester een individueel ordehandhavingsbesluit genomen heeft dan wel of hij een reglement vastgesteld heeft; dat bepaalde elementen van het bestreden besluit wijzen op het reglementair karakter ervan -te weten de verwijzing naar de "belangrijke aanwezigheid van Turken en Koerden in de gemeente", naar "buitengewone omstandigheden" en naar de geplande gemeenteraad van 22 april 1999, het instellen van een verbod dat gelding heeft op "alle openbare plaatsen op het grondgebied van de gemeente" en de onmiddellijke doorzending van het besluit naar de provinciegouverneur-, terwijl andere elementen wijzen op het bestaan van een besluit met individueel karakter -het verbod wordt opgelegd aan één bepaalde organisatie voor één bepaalde manifestatie op een bepaalde dag, de verwijzing in de motivering van informatie die over

dezelfde organisatie in de voorgaande jaren was ingewonnen en de afwezigheid van enige bepaling over de bekendmaking van het reglement-;

Overwegende dat, die gegevens voor ogen, de verzoekende partijen terecht aanvoeren dat zij niet kunnen uitmaken met welk soort besluit zij geconfronteerd zijn terwijl nochtans voor de regelmatigheid van ieder van hen andere maatstaven moeten gehanteerd worden, in de eerste plaats zelfs op het vlak van de bevoegdheid van de burgemeester om op te treden; dat die vaststelling de schorsing van de tenuitvoerlegging rechtvaardigt;

2.2.3.2. Overwegende dat, wanneer het bestreden besluit gelezen wordt als een reglementair besluit, de vraag rijst of de verwerende partij erin slaagt aan te tonen dat de uitzonderlijke omstandigheden, waarvan artikel 134, § 1, van de nieuwe gemeentewet het reglementerend optreden van de burgemeester afhankelijk maakt, hier aanwezig zijn; dat in de huidige stand van de rechtspleging de Raad van State die omstandigheden in het bestreden besluit niet leest en er in het administratief dossier ook geen spoor van vindt; dat de permanente aanwezigheid van een belangrijke gemeenschap Turken en Koerden in de gemeente, ook niet wanneer die aanwezigheid verbonden wordt met de commotie die is ontstaan naar aanleiding van de "zaak Öcalan" of met een bomaanslag tegen het Koerdisch centrum, op zich niet rechtvaardigt dat nu plots bij algemene maatregel opgetreden wordt om een Turks Cultureel festival - waaraan "politieke oogmerken" worden toegeschreven maar niet nader toegelicht - te verbieden; dat bij gebrek aan zeer concrete aanwijzingen ook niet valt in te zien hoe een op privaat terrein te houden culturele manifestatie, waarvan de overheid sinds 19 november 1998 op de hoogte is, nu plots zo dringend geworden is dat het, dat gevaar voor ogen, niet meer mogelijk is de gemeenteraad samen

te roepen om een algemeen politiereglement goed te keuren;

Overwegende dat, wanneer het besluit gelezen wordt als een individuele maatregel waarbij de burgemeester preventief de openbare orde en rust veilig wenst te stellen -in dat opzicht is het besluit van 7 april 1999 dan de explicitering van de beslissing van 31 maart 1999- de burgemeester het ingestelde verbod gezien heeft als de enige maatregel om het "veiligheidsrisico", geschapen door de gespannen voet waarop Turken en Koerden leven sinds "de Öcalan-zaak", te keren; dat daarbij uit het oog verloren wordt dat de door de verzoekende partijen georganiseerde manifestatie van culturele aard is -hetgeen de verwerende partij niet deugdelijk betwist-, dat die manifestatie plaatsvindt in een afgesloten gebouw hetgeen de verantwoordelijken voor de openbare ordehandhaving toelaat de eventuele problemen goed te localiseren en dat de in het besluit vermelde verwijzingen naar de sinds enige tijd gespannen sfeer tussen Turken en Koerden niet volstaan om te besluiten dat precies het houden van het cultureel festival in de gemeente de beide groepen tot echte confrontaties zal brengen en de situatie in de gemeente zal doen exploderen terwijl dat niet het geval zou zijn als de manifestatie verboden is; dat in elk geval de verwerende partij in gebreke blijft aan te tonen dat de aan de burgemeester ter beschikking staande middelen om de orde in zijn gemeente te handhaven niet zullen volstaan om het hoofd te bieden aan de mogelijke ongeregeligheden die zich ten gevolge van het festival kunnen voordoen; dat in de huidige stand van de rechtspleging vastgesteld wordt dat de verwerende partij geen deugdelijke rechtvaardiging geeft voor de ernstige maatregel die zij aan de verzoekende partijen opgelegd heeft;

2.2.4. Overwegende dat de door de verzoekende partijen aangevoerde middelen, in de hiervoren aangegeven mate, ernstig zijn,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 7 april 1999 van de burgemeester van de gemeente Genk waarbij het Turks Cultureel Festival van 10 april 1999 in de Limburghal te Genk niet toegelaten wordt.

### **Artikel 2.**

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

### **Artikel 3.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

### **Artikel 4.**

Dit arrest is onmiddellijk uitvoerbaar.  
De kennisgeving aan de partijen zal gebeuren per telefax.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen april 1900 negenennegentig, door :

|                            |                       |
|----------------------------|-----------------------|
| de HH. A. VANDENDRIESSCHE, | wnd. kamervoorzitter, |
|                            | staatsraad,           |
| W. GEURTS,                 | toegevoegd griffier.  |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**W. GEURTS.**

**A. VANDENDRIESSCHE.**

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 79.788 van 12 april 1999  
in de zaak A. 83.290/XII-1951.**

In zake : 1. Yilmaz HAMZA,  
2. Yildiz ERDOGEN,  
die woonplaats kiezen bij  
advocaat R. JESPERS,  
kantoor houdende te DEURNE-ANTWERPEN,  
Sint Rochusstraat 59

tegen :

de gemeente GENK.

-----  
**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Yilmaz HAMZA en Yildiz ERDOGEN op 6 april 1999 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 31 maart 1999 van de burgemeester van de gemeente GENK waarbij het Turks Cultureel Festival van 10 april 1999 in de Limburghal te Genk niet toegelaten wordt;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partijen de vernietiging vorderen van dezelfde beslissing;

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoekende partijen op 8 april 1999 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de

burgemeester van de gemeente GENK van 7 april 1999 waarbij hetzelfde festival niet toegelaten wordt;

Gelet op het arrest nr. 79.786 van 9 april 1999 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het tweede bestreden besluit wordt bevolen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat bij de redactie van het arrest nr. 79.786 van 9 april 1999 een materiële vergissing is begaan; dat in bedoeld arrest het laatste zinsdeel van de eerste alinea van punt 2.2.3.2 dient te worden gelezen als aangegeven in het onderstaand dictum,

#### **B E S L U I T :**

##### **Enig artikel.**

In het arrest nr. 79.786 van 9 april 1999 moet het laatste zinsdeel van de eerste alinea van punt 2.2.3.2 worden gelezen als volgt :

"dat bij gebrek aan zeer concrete aanwijzingen ook niet valt in te zien hoe het weren van een risico verbonden met een op privaat terrein te houden culturele manifestatie, waarvan de overheid sinds 19 november 1998 op de hoogte is, nu plots zo dringend geworden is dat het, dat gevaar voor ogen, niet meer mogelijk is de gemeenteraad samen te roepen om een algemeen politiereglement goed te keuren";

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf april 1900 negenennegentig, door :

de HH. A. VANDENDRIESSCHE,  
W. GEURTS,

wnd. kamervoorzitter,  
staatsraad,  
toegevoegd griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**W. GEURTS.**

**A. VANDENDRIESSCHE.**